



Brüssel, 7.12.2017  
COM(2017) 740 final

## **KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE**

**komisjonile Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/138/EÜ (kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solvensus II)) antud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmise õiguse kasutamise kohta**

## I. Sissejuhatus

Solventsus II direktiiviga<sup>1</sup> kehtestati ELi kindlustusandjatele kindel ja range usaldatavusraamistik. See põhineb iga konkreetse kindlustusandja riskiprofiilil, et edendada võrreldavust, läbipaistvust ja konkurentsivõimet.

Seda direktiivi on muudetud järgmiste direktiividega:

- direktiiv 2011/89/EL (finantskonglomeraatide direktiiv)<sup>2</sup>;
- direktiiv 2012/23/EL<sup>3</sup>;
- nõukogu direktiiv 2013/23/EL<sup>4</sup>;
- direktiiv 2013/58/EL<sup>5</sup> ning
- direktiiv 2014/51/EL (II koonddirektiiv)<sup>6</sup>.

## II. Õiguslik alus

Käesoleva aruande esitamise kohustus on sätestatud Solventsus II direktiivi artikli 301a lõikes 2. Selle sätte kohaselt antakse artiklites 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 ja 308b osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte komisjonile neljaks aastaks alates 23. maist 2014.

Komisjon peab esitama nende delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt kuus kuud enne nimetatud nelja-aastase tähtaja möödumist. Käesolevas aruandes käsitletakse seepärast delegeeritud volitusi, mis kuuluvad artikli 301a kohaldamisalasse. Aruandes ei käsitleta artiklis 301b sätestatud volituste delegeerimist.

---

<sup>1</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

<sup>2</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta direktiiv 2011/89/EL, millega muudetakse direktiive 98/78/EÜ, 2002/87/EÜ, 2006/48/EÜ ja 2009/138/EÜ seoses finantskonglomeraati kuuluvate finantsüksuste täiendava järelevalvega (ELT L 326, 8.12.2011, lk 113).

<sup>3</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta direktiiv 2013/58/EL, millega muudetakse direktiivi 2009/138/EÜ (Solventsus II) seoses selle siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtpäeva ja kohaldamise alguskuupäeva ning teatavate direktiivide (Solventsus I) kehtetuks tunnistamise kuupäevaga (ELT L 341, 18.12.2013, lk 1).

<sup>4</sup> Nõukogu 13. mai 2013. aasta direktiiv 2013/23/EL, millega kohandatakse teatavaid direktiive finantsteenuste valdkonnas seoses Horvaatia Vabariigi ühinemisega (ELT L 158, 10.6.2013, lk 362).

<sup>5</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta direktiiv 2013/58/EL, millega muudetakse direktiivi 2009/138/EÜ (Solventsus II) seoses selle siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtpäeva ja kohaldamise alguskuupäeva ning teatavate direktiivide (Solventsus I) kehtetuks tunnistamise kuupäevaga (ELT L 341, 18.12.2013, lk 1).

<sup>6</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/51/EL, millega muudetakse direktiive 2003/71/EÜ ja 2009/138/EÜ ning määrusi (EÜ) nr 1060/2009, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 seoses Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) ning Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) volitustega (ELT L 153, 22.5.2014, lk 1).



Mis puutub selle delegeeritud õigusakti taristumuudatusse, siis küsis komisjon EIOPA-lt 4. veebruaril 2015 tehnilisi suuniseid selle kohta, kas ja kuidas oleks asjakohane muuta Solventsus II standardvalemite solventsuskapitalinõude arvutamiseks. EIOPA korraldas tehniliste suuniste eelnõu kohta ajavahemikus 2. juulist 9. augustini 2015 avaliku konsultatsiooni ja võttis oma lõplikud tehnilised suunised vastu 29. septembril 2015.

Muudatus hõlmas muudatusi ka seoses Euroopa pikaajaliste investeerimisfondide (ELTIF), omakapitaliinstrumentide üleminekumeetme ja mitmepoolsete kauplemissüsteemidega. Õigusaktiga tehti lisaks teatavaid muudatusi ja parandusi, et kõrvaldada vead, mis olid tehtud 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusakti koostamisel.

Delegeeritud õigusakti sisu asjus peeti 2015. aastal kohtumistel ja kirjalikult nõu panganduse, maksete ja kindlustuse ekspertiirühmaga (kindlustuse ekspertide koosseisus).

### **(c) 2017. aasta taristuettevõtete muudatus**

Et töötada edasi kapitaliturgude liidu eesmärgi täitmiseks, küsis komisjon taristuettevõtete kohta 2015. aastal EIOPA-lt täiendavaid tehnilisi suuniseid, mis saadi kätte 30. juunil 2016. Enne muudatuse vastuvõtmist peeti panganduse, maksete ja kindlustuse ekspertiirühmaga nõu muu hulgas muudatuse teksti üle.

8. juunil 2017 võttis komisjon vastu Solventsus II delegeeritud õigusakti taristuettevõtete muudatuse<sup>10</sup>. See õigusakt avaldati Euroopa Liidu Teatajas 14. septembril 2017 pärast Euroopa Parlamendile ja nõukogule kontrollimiseks ettenähtud tähtaja möödumist.

### **(d) Samaväärsust käsitlevad otsused**

Solventsus II direktiivi artiklite 172, 227 ja 260 kohaselt võetakse delegeeritud õigusaktide vormis vastu samaväärsust käsitlevad otsused kolmandate riikide jurisdiktsioonide kohta.

2015. aasta juunis ja novembris võttis komisjon vastu kaks samaväärsust käsitlevate otsuste paketti kaheksa jurisdiktsiooni kohta. EIOPA on andnud komisjonile nõu nende kolmandate riikide samaväärsuse kohta ning enne nende delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist peeti nõu panganduse, maksete ja kindlustuse ekspertiirühmaga.

Täpsemad üksikasjad rakendatud volituste kohta on esitatud allpool.

### **(e) Muud delegeeritud õigusaktid**

Komisjon võttis eraldi vastu ka õigusaktid delegeeritud õigusakti mõne keeleversiooni parandamiseks<sup>11</sup>.

<sup>10</sup> Komisjoni 8. juuni 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/1542, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2015/35 seoses regulatiivsete kapitalinõuete arvutamise ja edasikindlustusandjate hoitavate teatavate varaklasside puhul (taristuettevõtted), ELT L 236, 14.9.2017, lk 14.

<sup>11</sup> Komisjoni 22. augusti 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/2283, millega parandatakse delegeeritud määruse (EL) 2015/35 (millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II)) saksakeelset teksti, ELT L 346, 20.12.2016, lk 111–112 (BG, ES, CS, DA, ET, EL, EN, FR, HR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV) ja ELT L 346, 20.12.2016, lk 111–125 (DE) ning komisjoni 16. detsembri 2016. aasta delegeeritud

Kõike ülaltoodut käsitletakse täpsemalt allpool seoses iga Solventsus II direktiivis sätestatud volitusega.

## **2) Artikkel 17**

Siiani pole komisjon kasutanud volitust võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses direktiivi III lisas, välja arvatud A, B ja C osa punktides 28 ja 29, sätestatud kindlustusandjate õiguslike vormide loeteluga. Komisjon pole liikmesriikidelt selle loetelu kohta ühtegi taotlust saanud.

## **3) Artikkel 31**

Artikli 31 lõikega 2 seotud volitust võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles täpsustatakse põhiaspekte, mille kohta tuleb agregeeritud statistilised andmed avalikustada, samuti avalikustamise sisu ja avalikustamise tähtaega, rakendati 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktiga.

2015. aasta Solventsus II delegeeritud õigusakti taristuprojektide muudatusega rakendati seda volitust, et kõrvaldada sättest koostamisel tekkinud viga. Samuti rakendati seda volitust 2016. aasta õigusaktiga Solventsus II delegeeritud õigusakti saksakeelse teksti parandamiseks, et muuta mõnda sätet teatavate tõlkevigade kõrvaldamiseks.

## **4) Artikkel 35**

Volitust võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles täpsustatakse artikli 35 lõigetes 1–4 osutatud teavet ning kõnealuse teabe esitamise tähtaegu, rakendati 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktiga ja 2016. aasta saksakeelse teksti parandamise õigusaktiga.

## **5) Artikkel 37**

Artikli 37 lõigete 6 ja 7 kohaselt võtab komisjon vastu delegeeritud õigusaktid, milles sätestatakse selliste olukordade täiendavad kirjeldused, mille puhul võib kehtestada lisakapitalinõude, ning lisakapitalinõuete arvutamiseks kasutatava meetodika kirjeldused. Komisjon kasutas neid volitusi 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktiga.

## **6) Artikkel 50**

Artikli 50 lõikes 1 on sätestatud, et komisjon võtab vastu delegeeritud õigusaktid, et täiendavalt täpsustada järgmist:

- (a) artiklites 41, 44, 46 ja 47 osutatud süsteemide elemendid ning eelkõige valdkonnad, mida peab hõlmama kindlustus- ja edasikindlustusandja varade ja kohustuste juhtimine ning investeerimispoliitika, nagu on osutatud artikli 44 lõikes 2;
- (b) artiklites 44, 46, 47 ja 48 osutatud funktsioonid.

---

määrus (EL) 2017/669, millega parandatakse delegeeritud määruse (EL) 2015/35 (millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II)) bulgaaria-, eesti-, horvaadi-, kreeka-, leedu-, malta-, prantsus-, rootsi-, rumeenia-, slovaki- ja tšehhikeelset versiooni, ELT L 97, 8.4.2017, lk 3.

Punkte a ja b käsitleti 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktis ja saksakeelse teksti parandamise õigusaktis.

Punkti a käsitleti ka Solventsus II delegeeritud õigusakti 2017. aasta taristuettevõtete muudatuses.

### **7) Artikkel 56**

Artikli 56 kohaselt on komisjonil volitus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada teatavaid maksevõime ja finantsseisundi aruandega seotud küsimusi, näiteks teavet, mis tuleb avalikustada, ning tähtaegu selle teabe avalikustamiseks kord aastas.

Asjaomased sätted on kehtestatud 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktis ja neid käsitletakse ka saksakeelse teksti parandamise õigusaktis.

### **8) Artikkel 75**

Artikli 75 lõikes 2 on sätestatud, et komisjon võtab vastu delegeeritud õigusaktid, et sätestada meetodid ja eeldused, mida kasutatakse varade ja kohustuste hindamisel vastavalt selle artikli lõikele 1. Volitust kasutati 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktiga ja Solventsus II delegeeritud õigusakti 2015. aasta taristuprojektide muudatusega, millega parandati asjaomastes artiklites koostamisel tekkinud vigu.

### **9) Artikkel 86**

Volitust võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses Solventsus II direktiivi artikli 86 lõike 1 punktidega a–i ning artiklite 77, 77b, 77c, 77d, 80 ja 82 teatavate aspektidega kasutati 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktiga. Peale selle võttis komisjon 2017. aastal vastu õigusakti, millega parandatakse Solventsus II delegeeritud määruse bulgaaria-, eesti-, horvaadi-, kreeka-, leedu-, malta-, prantsus-, rootsi-, rumeenia-, slovaki- ja tšehhikeelset versiooni, et parandada artikli 86 lõike 1 punkti e kohase volitusega seotud viga.

### **10) Artikkel 92**

Artikli 92 lõike 1a kohast volitust täpsustada finantseerimis- ja krediidasutuste märkimisväärsete osaluste käsitamist seoses omavahendite kindlaksmääramisega rakendas komisjon 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktiga.

Selle volituse kohaselt võeti vastu ka muudatus, et parandada koostamisel tekkinud väike viga Solventsus II delegeeritud õigusakti 2015. aasta taristuprojektide muudatusega ja saksakeelse teksti parandamise õigusaktiga.

### **11) Artikkel 97**

Solventsus II direktiivi artikli 97 lõike 1 kohane omavahendite loetelu kehtestati 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktis. Seda küsimust käsitleti ka saksakeelse teksti parandamise õigusaktis.

## **12) Artikkel 99**

Kooskõlas Solventsus II direktiivi artikliga 99 rakendati omavahendite nõuetekohasusega seotud volitusi 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktiga.

## **13) Artikkel 109a**

Komisjon sätestas artikli 109a lõike 5 kohased lisakriteeriumid 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktiga. Seda küsimust käsitleti ka saksakeelse teksti parandamise õigusaktis.

## **14) Artikkel 111**

Volitusi seoses standardvalemiga (artikli 111 lõike 1 punktid a–f ja g–q) rakendati 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktiga. Nii Solventsus II delegeeritud õigusakti 2015. aasta taristuprojektide muudatus kui ka 2017. aasta taristuettevõtete muudatus põhinesid artikli 111 lõike 1 punktide b, c ja m kohastel volitustel.

Ühtlasi olid saksakeelse teksti parandamise õigusakti õiguslikud alused artikli 111 lõike 1 punktid a–c ning artikli 111 lõike 1 punktid f, h, k, l ja o ning 2017. aasta mitmesuguste keeleversioonide parandamise õigusakti üks õiguslikest alustest oli artikli 111 lõike 1 punkt c.

Artikli 111 lõike 1 punkti fa kohast volitust pole siiani rakendatud. Seetõttu kehtib nõuetele vastavatele kesksetele vastaspoolte riskipositsioonidele sama kapitalinõue, mis teiste vastaspoolte riskipositsioonidele. 18. juulil 2016 saatis komisjon EIOPA-le nõuandetaotluse, milles ta palus töötada nõuetele vastavate kesksete vastaspoolte riskipositsioonide suhtes välja konkreetse lähenemisviisi. EIOPA suunised saabuvad eeldatavasti 2018. aasta veebruaris ja komisjon võib nende põhjal seejärel otsustada volitust rakendada.

## **15) Artiklid 114, 127, 130**

Mis puutub volitustesse seoses sisemudelitega (artikli 114 lõike 1 punktid a ja b), riskiprofiili ja tegevuse juhtimise hindamisega seoses sisemudeli kasutamisega (artikkel 127) ning miinimumkapitalinõude arvutamisega (artikkel 130), siis rakendati neid volitusi 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktiga.

## **16) Artikkel 135**

Artikli 135 lõikes 1 on sätestatud, et komisjon võib täpsustada kvalitatiivseid nõudmisi lähtuvalt mõistlikkuse põhimõttest. Siiani pole seda võimalust kasutatud, aga kui peaks tekkima vajadus kehtestada selles valdkonnas täpsemaid eeskirju, saab volitust rakendada tulevikus.

Nõuded väärtpaperistamisse investeerimise kohta (artikli 135 lõike 2 punktid a, b ja c) on sätestatud 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktis.

## **17) Artikkel 143**

Mis puutub erakordselt ebasoodsate olukordade liikidesse ning teguritesse ja kriteeriumitesse, mida EIOPA peab arvesse võtma erakordselt ebasoodsate olukordade olemasolu teatavaks tegemisel ning mida järelevalveasutused peavad arvesse võtma taastamisperioodi pikendamisel vastavalt artikli 138 lõikele 4, siis need kehtestati 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktis.

## **18) Artikkel 172**

Solventsus II direktiivi artiklis 172 käsitletakse kolmandate riikide samaväärsust seoses edasikindlustusega. 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusakti osana võttis komisjon artikli 172 lõike 1 järgi vastu kriteeriumid selle hindamiseks, kas solventsusrežiim, mida kolmas riik kohaldab edasikindlustustegevuste suhtes, on samaväärne ELi eeskirjadega.

Artikli 172 lõike 2 kohaselt on komisjon delegeeritud õigusaktide vormis siiani vastu võtnud kaks samaväärsust käsitlevat otsust – Šveitsi<sup>12</sup> ja Bermuda kohta<sup>13</sup> – ning artikli 172 lõike 4 kohaselt ühe ajutist samaväärsust käsitleva otsuse Jaapani kohta<sup>14</sup>.

## **19) Artikkel 210**

Artikli 210 lõikes 2 on sätestatud, et komisjon võib võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses piiratud edasikindlustustegevusest tulenevate riskide jälgimise, juhtimise ja kontrolliga. Siiani pole seda võimalust kasutatud, aga kui peaks tekkima vajadus kehtestada selles valdkonnas täpsemaid eeskirju, saab volitust rakendada tulevikus.

## **20) Artikkel 211**

Artikli 211 lõikes 2 on sätestatud, et komisjon võtab vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse kriteeriumeid järelevalveasutuste heakskiidu saamiseks eriotstarbelistele varakogumitele. Seda volitust rakendati 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktiga ja seda käsitleti ka saksakeelse teksti parandamise õigusaktis.

## **21) Artiklid 216 ja 217**

Artiklite 216 ja 217 kohaselt komisjon võib vastavalt vastu võtta ja võtab vastu delegeeritud õigusakte, milles kehtestatakse asjaolud, mille korral võib teha otsuseid alakonsolideerimisgrupi järelevalve kohta riigi või mitme liikmesriigi tasandil, nagu on

---

<sup>12</sup> Komisjoni 5. juuni 2015. aasta delegeeritud otsus (EL) 2015/1602, milles käsitletakse Šveitsis kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kehtiva solventsusrežiimi ja usaldatavusnõuete täitmise korra samaväärsust Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ artikli 172 lõike 2, artikli 227 lõike 4 ja artikli 260 lõike 3 alusel (ELT L 248, 24.9.2015, lk 95).

<sup>13</sup> Komisjoni 26. novembri 2015. aasta delegeeritud otsus (EL) 2016/309, mis käsitleb Bermudal kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kehtiva järelevalvekorra samaväärsust Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2009/138/EÜ sätestatud korraga ja millega muudetakse komisjoni delegeeritud otsust (EL) 2015/2290 (ELT L 58, 4.3.2016, lk 50).

<sup>14</sup> Komisjoni 26. novembri 2015. aasta delegeeritud otsus (EL) 2016/310, milles käsitletakse Jaapanis kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kehtiva solventsusrežiimi samaväärsust Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2009/138/EÜ sätestatud režiimiga (ELT L 58, 4.3.2016, lk 55).

sätetatud kummagi artikli lõikes 1. 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusakti osi on nende volituste kohaselt muudetud.

## **22) Artikkel 227**

Solventsus II direktiivi artiklis 227 käsitletakse seotud kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate samaväärsust. 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusakti osana võttis komisjon artikli 227 lõike 3 kohaselt vastu kriteeriumid, mille alusel hinnata, kas kolmanda riigi solventsusrežiim on samaväärne Solventsus II direktiivi I jaotise VI peatükis sätestatuga.

2015. aastal võttis komisjon kõigepealt vastu artikli 227 lõike 4 kohase samaväärsust käsitleva otsuse Šveitsi kohta<sup>15</sup> ning artikli 227 lõike 5 kohase ajutist samaväärsust käsitleva otsuse Austraalia, Bermuda, Brasiilia, Kanada, Mehhiko ja Ameerika Ühendriikide kohta<sup>16</sup>. Samal aastal võeti hiljem vastu ajutist samaväärsust käsitlev otsus Jaapani kohta<sup>17</sup>.

2016. aastal muudeti ajutist samaväärsust käsitlevat otsust Austraalia, Bermuda, Brasiilia, Kanada, Mehhiko ja Ameerika Ühendriikide kohta artikli 227 lõike 4 kohase samaväärsust käsitleva otsusega Bermuda kohta<sup>18</sup>. See kajastas asjaolu, et sel ajal jõustus Bermudal uus solventsusrežiim ja järelevalvekord.

## **23) Artiklid 234 ja 241**

Solventsus II direktiivi artiklis 234 on sätestatud, et komisjon võtab vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse artiklites 220–229 sätestatud tehnilisi põhimõtteid ja meetodeid ning artiklite 230–233 kohaldamist, võttes arvesse spetsiifiliste õigusstruktuuride majanduslikku olemust.

Solventsus II direktiivi artikli 241 kohaselt võtab komisjon vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse:

- (a) kriteeriumeid artiklis 236 sätestatud tingimuste täitmise hindamiseks;
- (b) kriteeriumeid sellise olukorra hindamiseks, mida peetakse artikli 239 lõike 2 alusel eriolukorraks;
- (c) menetlused, mida järelevalveasutused järgivad teabe vahetamisel, õiguste rakendamisel ja kohustuste täitmisel vastavalt artiklitele 237–240.

Mõlemat volitust rakendati 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktiga.

## **24) Artikkel 244**

---

<sup>15</sup> Vt joonealune märkus 15.

<sup>16</sup> Komisjoni 5. juuni 2015. aasta delegeeritud otsus (EL) 2015/2290 Austraalias, Bermudal, Brasiilias, Kanadas, Mehhikos ja Ameerika Ühendriikides kehtivate solventsusrežiimide ajutise samaväärsuse kohta, mida kohaldatakse nendes riikides asuva peakontoriga kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes (ELT L 323, 9.12.2015, lk 22), mida on muudetud komisjoni delegeeritud otsusega (EL) 2016/309.

<sup>17</sup> Vt joonealune märkus 17.

<sup>18</sup> Vt joonealune märkus 16.

Olulise riskikontsentratsiooni määratlus artikli 244 lõigete 2 ja 3 tähenduses on esitatud 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktis. Seda küsimust käsitleti ka saksakeelse teksti parandamise õigusaktis.

#### **25) Artikkel 245**

Artikli 245 lõikes 4 on sätestatud, et komisjon võtab artikli lõigete 2 ja 3 kohaldamisel vastu delegeeritud õigusaktid, mis käsitlevad olulise konsolideerimisgrupisisesse tehingu määratlemist. Seda tehti 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktiga.

#### **26) Artikkel 247**

Artiklis 247 on sätestatud, et kui artikli lõigetes 2 ja 3 sätestatud kriteeriumide kohaldamisel konsolideerimisgrupi järelevalvaja määramiseks tekivad suuremad raskused, võtab komisjon vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse lähemalt kõnealuseid kriteeriume. Selliseid suuremaid raskusi pole siiani tekkinud ja seda volitust pole seega kasutatud.

#### **27) Artikkel 248**

Komisjon määratles „olulise filiaali“ mõiste artikli 248 lõike 8 kohaselt 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktis.

#### **28) Artikkel 256**

Artikli 256 lõike 4 kohaselt võtab komisjon vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse lähemalt, milline teave tuleb avaldada ja millal see igal aastal tuleb avaldada nii maksevõime ja finantsseisundi kohta esitatava ühtse aruande puhul kui ka konsolideerimisgrupi tasandi maksevõime ja finantsseisundi aruande puhul. Seda volitust rakendati 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktiga.

#### **29) Artikkel 258**

Siiani pole komisjon veel vastu võtnud ühtegi delegeeritud õigusakti, mille aluseks on artikli 258 lõikes 3 sätestatud võimalus, aga kui selleks peaks vajadus tekkima, saab volitust rakendada tulevikus.

#### **30) Artikkel 260**

Kriteeriumeid selle hindamiseks, kas konsolideerimisgrupi järelevalvekord kolmandas riigis on samaväärne III jaotises sätestatuga, on artikli 260 lõike 2 kohaselt kehtestatud 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktis.

Peale selle on komisjon võtnud vastu kaks artikli 260 lõike 3 kohast samaväärsust käsitlevat otsust: Bermuda<sup>19</sup> ja Šveitsi<sup>20</sup> kohta.

---

<sup>19</sup> Vt joonealune märkus 16.

<sup>20</sup> Vt joonealune märkus 15.

Siiani pole vastu võetud ühtegi artikli 260 lõike 5 kohast ajutist samaväärsust käsitlevat otsust.

### **31) Artikkel 308b**

Artikli 308b lõikes 13 kehtestatud üleminekuperiood, täitmisele kuuluvad kriteeriumid, sh aktsiad, mille suhtes võidakse kohaldada üleminekuperioodi, on sätestatud 2014. aasta Solventsus II delegeeritud õigusaktis ja neid muudeti delegeeritud õigusakti 2015. aasta taristuprojektide muudatusega.

Kaht artikli 308b lõigete 15 ja 17 kohast lisavolitust pole praeguseks rakendatud.

Esimene volitus (artikli 308b lõige 15) on seotud komisjoni võimalusega võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse nimetatud lõikes sätestatud üleminekuperioodi kindlustusandjate tööandjapensiooni kogumisega seotud tegevuse suhtes, kui vastu on võetud direktiivi 2003/41/EÜ<sup>21</sup> artiklite 17–17c muudatused. Kuna selliseid muudatusi pole veel vastu võetud, pole seda volitust siiani rakendatud.

Teine volitus (artikli 308b lõige 17) on seotud delegeeritud õigusaktidega, milles sätestatakse muudatused konsolideerimisgrupi maksevõimes, kui on võimalik kohaldada artikli 308b lõikes 13 osutatud üleminekusätteid. Üleminekusätet kohaldatakse konsolideerimisgrupi tasandil samamoodi nagu üksikutele kindlustus- ja edasikindlustusandjatelegi ning seni pole praktikas selle kohaldamisega tekkinud ühtegi probleemi, mis tekitaks vajaduse täpsustamise järele. Vajaduse korral saab seda volitust rakendada tulevikus.

## **IV. Kokkuvõte**

Komisjon on rakendanud oma delegeeritud volitusi õigel ajal ja nõuetekohaselt, tagamaks kindlustus- ja edasikindlustusandjaid ning riiklikke järelevalveasutusi käsitlevate vajalike delegeeritud õigusaktide olemasolu, et nimetatud kindlustusandjad ja järelevalveasutused saaksid kohaldada eekirju Solventsus II direktiivi täieliku jõustumise kuupäeval. Pärast seda on sihipäraste muudatustega tagatud, et usaldatavusraamistik on nõuetekohaselt kalibreeritud, võimaldamaks kindlustusandjatel panustada kapitaliturgude liitu pikaajaliste investoritena.

Komisjon leiab, et kõik delegeeritud volitused tuleks säilitada, muu hulgas seepärast, et tehakse ettevalmistustöid seoses Solventsus II delegeeritud õigusakti ühtlustamisega<sup>22</sup> lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise määruse<sup>23</sup> ning kapitalinõuete määruse<sup>24</sup>

---

<sup>21</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiiv 2003/41/EÜ tööandjapensiooni kogumisasutuste tegevuse ja järelevalve kohta (ELT L 235, 23.9.2003, lk 10).

<sup>22</sup> Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega kehtestatakse ühised eeskirjad väärtpaberistamise kohta ning luuakse lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise Euroopa raamistik ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ, 2011/61/EL ning määrusi (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 648/2012, COM(2015) 0472 final – 2015/0226(COD), kättesaadav aadressil <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/HTML/?uri=CELEX:52015PC0472&from=Et>

<sup>23</sup> COM(2015) 472 final, seni ELTs avaldamata.

<sup>24</sup> COM(2015) 473 final, seni ELTs avaldamata.

muudatusega, ning kuna komisjon on küsinud EIOPA-lt tehnilisi suuniseid Solventsus II delegeeritud õigusakti konkreetsete elementide läbivaatamise kohta<sup>25</sup>.

Komisjon palub Euroopa Parlamendil ja nõukogul võtta käesolev aruanne teadmiseks.

---

<sup>25</sup> Taotlus EIOPA-le Solventsus II delegeeritud määruse (määrus (EL) 2015/35) teatavate punktide läbivaatamisega seotud tehnilise nõu saamiseks, kättesaadav aadressil [https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/eiopa-call-for-advice-18072016\\_en.pdf](https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/eiopa-call-for-advice-18072016_en.pdf) ja Taotlus EIOPA-le Solventsus II delegeeritud määruse (määrus (EL) 2015/35) teatavate rahastamisele kehtestatud põhjendamatuud piiranguid käsitlevate punktide läbivaatamisega seotud tehnilise nõu saamiseks, kättesaadav aadressil [https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/eiopa-call-for-advice-22022017\\_en.pdf](https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/eiopa-call-for-advice-22022017_en.pdf)